

РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. София, 26.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-19, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Райна Стефанова

при участието на секретаря Анелия Й. Груева
като разгледа докладваното от Райна Стефанова Търговско дело № 20221100901497 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.625 и сл. от ТЗ

Образувано е по молба вх. № 51694/15.08.2022 година на Националната агенция за приходите, гр. София, представлявана от директора на дирекция „Държавни вземания“ Венцислава Петкова, за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, със седалище: гр. София, район „Подуяне“, ж.к. „****“, поради настъпила неплатежоспособност на дружеството.

Молителят твърди, че е активно процесуално легитимиран да предяви молбата, тъй като съгласно чл. 3, ал. 1, т. 10, вр. ал. 10 ЗНАП представлява държавата в производството по несъстоятелност, в случаите, в които е кредитор с публични и определени със закон частни държавни вземания.

Националната агенция за приходите твърди, че държавата е носител на изискуеми публични вземания за данъци и осигурителни вноски от „И.О.“ ЕООД, ЕИК ****, в общ размер на 52 735,59 лева, както следва:

1/ публични вземания за данък върху добавената стойност в размер на 30 008, 12 лева за периода 01.09.2013 година - 31.10.2018 година;

2/ публични вземания за данъци по ЗКПО в размер на 3004, 87 лева за периода 01.01.2011 година - 31.12.2016 година;

3/ публични вземания за данък върху доходите на физическите лица в размер на 3730,01 лева за периода 01.12.2012 година - 28.02.2014 година;

4/ публични вземания за задължителни осигурителни вноски – държавно обществено осигуряване в размер на 8853, 83 лева за периода 01.12.2012 година - 28.02.2014 година;

5/ публични вземания за задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване в размер на 4519, 82 лева за периода 01.12.2012 година - 28.02.2014 година;

6/ публични вземания за универсален пенсионен фонд в размер на 2578,94 лева за периода 01.12.2012 година – 28.02.2014 година.

Поддържа, че дружеството ответник е неплатежоспособно по смисъла на чл.608, ал.1, т.2 ТЗ, тъй като не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по публично държавно

вземане. Твърди, че в ТРРЮЛНЦ няма данни дружеството да е заявило за обявяване годишните си финансови отчети за периода от 2017 година до настоящия момент.

Молителят прави искане да бъде обявена неплатежоспособността на длъжника и определена началната ѝ дата, да бъде открито производство по несъстоятелност, да бъде допуснато обезпечение чрез налагане на запор на цялото имущество на длъжника и сметките на дружеството и възбрана върху недвижимите му имоти, да назначи временен синдик и да свика първо събрание на кредиторите.

Предявеното искане е за постановяване на решение по реда на чл. 630, ал.1 ТЗ за установяване неплатежоспособността на ответника и откриване на производство по несъстоятелност.

В съдебно заседание е направено искане за присъждане на разноски в полза на молителя.

Ответникът „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, редовно призован чрез ликвидатора не взема становище по молбата и не се явява в проведените съдебни заседания. Същият не е изпълнил определение № 2773/07.09.2022 година на съда за представяне на посочените в определението годишни финансови отчети, инвентаризационни описи и сравнителна ведомост или списък на кредиторите.

По делото са събрани писмени доказателства. Приета е СФИЕ.

Съдът, след като взе предвид доводите на молителя и събраните по делото доказателства и ги прецени отделно и в тяхната съвкупност, намери за установено от фактическа страна следното:

От служебно извършена справка по партида на „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК **** в общодостъпния ТРРЮЛНЦ се установява, че ответникът по молбата е учреден с решение по фирмено дело № 5422/1998 г. Длъжникът е регистриран в търговския регистър към АВп на 27.11.2008 година като капиталово търговско дружество с правноорганизационна форма ЕООД и предмет на дейност, който включва търговия с хранителни, нехранителни стоки и нефтопродукти, реекспорт, представителство и експлоатация на кафетерии.

От извършената служебна справка в ТРРЮЛНЦ е видно, че дружество „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, е подало ГФО за периода 2008 година – 2014 година и не е заявило за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020г. и 2012 г., като последният обявен ГФО е от 2016 г. С решение № 261138/16.07.2021 г. по т. дело № 1463/2020 г. на Софийски градски съд, ТО, VI-18 с-в, на основание чл.155, т.3 ТЗ е прекратено „И.О.“ ЕООД и е открито производство по ликвидация на дружеството. С акт № 20210817123523-2/10.09.2021 година (л.83) за ликвидатор на дружеството е назначен М. М. Велушки.

От извършена служебна справка чрез отдалечен достъп в ИИСКИР, ИКАР (л.90-92) се установява, че „И.О.“ ЕООД притежава вещно право на собственост върху поземлен имот, лозе от 1848 кв.м. в м. Боазът, съставляващ имот № 200607 в землището на гр. Карлово. Имотът е възбранен на 05.08.2022 година от ТД на НАП София-град с акт, вписан в СВ-София под №154, том I, № от вх. рег. 2961.

От справка, изискана от МВР, СДВР, отдел „Пътна полиция“ (л.133-134) се установява, че на името на ответното дружество е регистрирано един брой моторно превозно средство – лек автомобил Опел Вектра , с първоначална регистрация 15.01.1990 година, собственост на дружеството от 20.08.2001 година.

От предоставената от ТД на НАП-София информация, ведно с четири броя постановления за налагане на обезпечителни мерки (л.94-99) се установява, че на

дружеството „И.О.“ ЕООД са наложени обезпечителни мерки: запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити, вложени вещи в трезор и съдържание на касетите, както и суми, оставени на доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, запор върху притежаваните ценни книги, възбрана върху единствения притежаван от длъжника недвижим имот. От страна на НАП няма започнато принудително изпълнение по реда на ДОПК срещу имуществото на длъжника.

От приетите като писмени доказателства по делото справки-декларации и справка за публични задължения на длъжника, се установяват публични задължения за данъци и осигурителни вноски в размер на 52 735, 59 лева.

От заключението на вещото лице М. А. по допуснатата и изслушана съдебно икономическа експертиза (л.111-132), неоспорено от страните, което съдът приема като компетентно и обективно изготвено, се установява, че икономическо-финансовия анализ на състояние на „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/ се основава на база обявените в ТР отчети за приходите и разходите и счетоводни баланси към: 31.12.2012 г., 31.12.2013 г., 31.12.2014 г., 31.12.2015 г. и към 31.12.2016 г.

СФИЕ показва, че през изследвания период 31.12.2012 г. – 31.12.2016 г. коефициентите на обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност са извън референтните стойности (л.119, л.127-128).

Съгласно експертното заключение, за целия анализиран период - от 2012 г. до 2016 г. вкл., коефициентът на обща ликвидност бележи стойности под 1, с незначително колебание в рамките на 0.5%, при препоръчителна стойност от 1 до 3. Стойността на коефициента на обща ликвидност към 31.12.2012 г. е 0,8416, намалява към 31.12.2013 г. на 0,8184, продължава да се влошава към 31.12.2014 г. до стойност от 0,7999 и отново нараства към 31.12.2015 г., достигайки до стойност от 0,8027 и до стойност от 0,8053 към 31.12.2016 г.

Вещото лице изчислява следните стойности на коефициента на бърза ликвидност през анализирания период: към 31.12.2012 г. – 0,3553, към 31.12.2013 – 0,2651, към 31.12.2014 г. – 0,2311, към 31.12.2015 г. – 0,2785 и към 31.12.2016 г. – 0,2453. Видно от посоченото, през целия анализиран период стойността на коефициента е под най-ниската референтна стойност/0,6-0,7/.

Видно от заключението на ВЛ, коефициентът на незабавна ликвидност е идентичен на коефициента на абсолютна ликвидност, тъй като дружеството не показва наличие на краткосрочни инвестиции, и е със стойности под референтната / над 0,2/ през целия анализирания период, а именно: към 31.12.2012 г. - 0.0, към 31.12.2013 г. - 0.0021, към 31.12.2014 г. - 0.0009, към 31.12.2015 г. - 0.0554 и към 31.12.2016 г. - 0.0104.

Извършеният от вещото лице анализ на коефициентите на ликвидност показва неспособност на дружеството да погасява краткосрочните си задължения с краткотрайните си активи.

За всяка от анализиранияте години коефициентът за финансова автономност /платежоспособност/ бележи отрицателни стойности и е под норматива от 0,33, което показва, че през целия анализиран период 2012 г.-2016 г. дружеството е напълно декапитализирано и свръхзадължено (л.120).

Коефициентът за задлъжнялост също бележи отрицателни стойности през целия анализиран период, при препоръчителна стойност на коефициента между 0,25 до 1, което индикира висока задлъжнялост на дружеството, водеща до свръхзадлъженост.

Анализът на показателите за финансова автономност (коефициентите на платежоспособност и задлъжнялост), показват тежко финансово състояние на дружеството – свръхзадлъженост още от 2012 година.

След 2012 година дружеството работи само на загуба. Към датата на последния баланс 31.12.2016 година задълженията на ответника към доставчици възлизат на 919 хил.

лв., задълженията към осигурителни предприятия са 56 хил. лв., данъчните задължения са 111 хил.лв., при другите задължения от 1 230 хил. лв. Общият размер на осчетоводените от дружеството задължения към НАП към 31.12.2016 г. за данъчни и осигурителни задължения, възлиза на 167 хил. лв.

Към м. август 2022 година задълженията на ответника към бюджета възлизат на 185 151, 23 лева, от които главница в размер на 59 905, 93 лева и лихви в размер на 125 245, 30 лева (л.129).Тези задължения включва такива за ДДС, корпоративен данък, ДДФЛ и осигурителни вноски за периода от декември 2011 година до октомври 2018 година.

От заключението е видно, че за изследвания период общата балансова стойност на всички активи, притежавани от дружеството длъжник, не са били достатъчни за покриване на неговите задължения още от 2012 година (л.121), а тежкото финансово състояние и невъзможността на длъжника да погаси изискуемите си задължения има траен и необратим характер (л.132).

При тези факти съдът приема за установено по несъмнен и категоричен начин, че длъжникът се намира в трайно състояние на обективна невъзможност да покрива краткосрочните си парични задължения със своите налични краткотрайни активи. Тази обективна невъзможност е в резултат на трайно и продължително състояние на недостиг на бързоликвидни имуществени блага, което е причината за неизпълнението на изискуемите парични задължения. В подкрепа този извод са показателите на коефициента за бърза ликвидност, който още към 31.12.2012 г. са под референтната стойност. Коефициентите за абсолютна и незабавна ликвидност са спомагателни, поради което техните лоши показатели в конкретния случай през целия анализира период, вкл. към 31.12.2012 г. при ниски показатели на коефициентите за обща и бърза ликвидност, също са в подкрепа на фактическия извод за състояние на неспособност длъжникът да покрива с наличните краткотрайни активи текущите си задължения.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

За да бъде открито производство по несъстоятелност, следва да са налице всички предпоставки на сложния фактически състав, установен от разпоредбите на чл.608, чл.625, ал.1 и чл.631 ТЗ, съответно и чл.742 ТЗ, а именно: 1.) Да е подадена до компетентния по смисъла на чл.613 ТЗ съд молба от някое от лицата посочени в чл.625 ТЗ, съответно от лицата по чл.742, ал.2 ТЗ; 2.) Длъжникът да е търговец по смисъла на чл.1 от ТЗ; 3.) Да е налице изискуемо задължение на длъжника по търговска сделка или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане; 4.) Да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл.608, ал.1 ТЗ или да се установи свръхзадължеността му съгласно чл.742, ал.1 от ТЗ, ако той е корпоративно търговско дружество; 5.) Затрудненията на длъжника да не са временни по арг. чл.631 от ТЗ.

Дефиниция на понятието „публично вземане“ се съдържа в чл.162, ал.2 ДОПК, като вземанията за данъците и задължителни осигурителни вноски са изчерпателно посочени в т. 1 на разпоредбата.

Съдът, като взе предвид молбата и доказателствата по делото, обстоятелството че длъжникът не оспорва фактите на които молителя основава искането си, не твърди и не ангажира доказателства да е погасил публичноправните задължения, затова съдът приема за установено, че държавата е кредитор на ответника за вземания за данъчни и осигурителни задължения, съответно молителят е активно легитимиран по молбата за откриване на производство по несъстоятелност, съгласно чл.3, ал.1, т.10 ЗНАП.

Съдът взе предвид, че предмет на настоящия спор и на силата на присъдено нещо на

постановеното решение в производството по чл. 625 ТЗ, е състоянието на неплатежоспособност на ответника и началната му дата, а не съществуването на самото вземане на молителя (в този смисъл решение № 277 от 20.07.2007 г. на ВКС по т. д. № 1053/2006 г., ТК, II ТО, утвърдено като правилна практика с решение № 32 от 17.06.2013 г. на ВКС по т. д. № 685/2012 г., II т. о., ТК.).

Разгледана по същество молбата по чл. 625 ТЗ е основателна.

Неплатежоспособността е правна категория, за която определение е дадено в чл.608, ал. 1 ТЗ. Съгласно разпоредбата на чл. 608 ТЗ и следващите, неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни определен вид задължения, а именно: изискуеми парични задължения по търговска сделка, публични задължения към държавата или общината, свързани с търговската дейност.

Презумпцията на чл.608, ал.2 ТЗ служи за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на неплатежоспособност на търговеца. Доколкото в ТРРЮЛНЦ няма данни, от които да е видно, че ответното дружество е заявило за обявяване годишните си финансови отчети за периода 2017 година – 2021 година, каквото задължение е регламентирано за всеки търговец в срок до 30 юни на следващата година, съгласно разпоредбата на чл.38, ал.1, т.1 Закона за счетоводството, респ. 30 септември 2022 г., съгласно разпоредбата на § 33 от ЗМДИП, то следва да се приеме, че е налице въведената в чл.608, ал.2 Търговския закон презумпция за неплатежоспособност. Предвид това, че установената в закона презумпция за състояние на неплатежоспособност не е оборена, съдът намира за доказано, че ответното дружество „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/ е неплатежоспособно.

За да се прецени дали по делото е оборена презумпцията по чл.608, ал.2 ТЗ, установяваща, че неплатежоспособността се предполага, съдът следва да установи какво е било икономическото и финансово състояние на длъжника с оглед коефициентите за обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, и какво е съотношението им, както и моментът на спиране на плащанията на длъжника с оглед определянето на началната дата на неплатежоспособността. Ответникът не изпълни процесуалното си задължение, изрично възложено му от съда да представи своите финансови отчети за периода от 2012 година до 2021 година, с което свое поведение сам създава пречки за изготвяне на съдебно-икономическа експертиза, установяваща финансово-икономическото му състояние към момента на приключване на устните състезания пред настоящата инстанция, както и да установи дали този търговец притежава към тази дата краткотрайни активи, включително парични средства, които да са достатъчни за погасяване на неговите краткосрочни задължения. Ето защо, съдът намира, че следва да се приложи разпоредбата на чл.161 ГПК и да приеме за доказано, че длъжникът не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите. Този извод се подкрепя и от приетото по делото заключение по СФИЕ, изготвено въз основа на доказателствата по делото и наличните по партида на ответника документите в търговския регистър. Съгласно заключението, поради липсата на информация-инвентарни и инвентаризационни описи, извлечения и счетоводни сметки, по които са осчетоводени дълготрайните нематериални и материални активи и краткотрайните активи с данни за техния вид, местонахождение и материално отговорно лице, не може да се направи извод за наличието на тези активи към датата на изготвянето му -октомври 2022 година. Единственият актив, с който дружеството разполага реално е поземлен имот, върху който НАП е наложил възбрана, а именно ПИ-лозе от 1848 кв.м в м.“БОАЗЪТ“ в землището на гр.Карлово.

Неплатежоспособността е обективно икономическо състояние, при което търговецът не може да изпълнява изискуемите си парични задължения към кредиторите. За да се установи дали търговецът е неплатежоспособен, е необходимо да се изследва неговото

цялостно финансово - икономическо състояние към момента на приключване на устните състезания по делото (така решение №38/04г. по т.д. №330/04г. на ВКС и решение №45/07.02.05г. по т.д. №443/04г. на ВКС) и да се отговори на въпроса дали с притежаваните краткотрайни активи той може да погаси краткосрочните/текущи задължения към кредиторите на база реалната ликвидност на активите. От значение при преценката за състоянието на неплатежоспособност са показателите за ликвидност, които се формират като съотношение между краткотрайните активи към краткосрочните/текущи задължения на предприятието, тъй като именно с краткотрайните активи търговецът посреща текущите си задължения (така решение № 71/30.04.2015г. по т.д. №4254/2013г. на ВКС).

Водещ е коефициентът на обща ликвидност, но само при действителна ликвидност на всички елементи на краткотрайните активи, участващи в неговото формиране (материални запаси, краткосрочни вземания и финансови активи, налични парични средства). Липсва ликвидност на активите, когато е налице несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания. В тази хипотеза водещ ще е този от другите показатели за ликвидност (бърза, незабавна, абсолютна), при изчисляването на който включените активи могат реално да бъдат трансформирани в парични средства, и състоянието на неплатежоспособност следва да се приеме за установено, ако с тези активи предприятието не може да посрещне краткосрочните/текущи задължения.

Съдът намира че през целия изследван период дружеството е в тежко финансово състояние, при стойности на приложимите коефициенти под препоръчителните граници, с изразена невъзможност да погасява текущите си задължения с текущите си активи. Липсата на заявени в ТР финансови отчети и данните от справка в НАП дават основание на вещото лице да направи извод, че поне от октомври 2018 година дружеството не развива дейност. Липсата на установено имущество, оборотен капитал, високата задлъжнялост, рефлектираща в отрицателна стойност на собствения му капитал, неспособността на дружеството да погасява краткосрочните си задължения с краткотрайните си активи, обстоятелството че поне от октомври 2018 година дружеството не осъществява дейност, обосновава извода че тежкото финансово състояние и невъзможността ответникът да погаси задълженията си има траен и необратим характер.

При горните съображения, по отношение на установяване финансовото състояние на ответното дружество по делото съдът приема, че от приетото и обсъдено по-горе заключение се установи по категоричен начин, че дружеството на „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/ се явява неплатежоспособно.

Началната дата на неплатежоспособност се определя след преценка на цялостното икономическо състояние на търговеца - длъжник, посредством коефициентите за ликвидност, събираемост и финансова задлъжнялост, чрез които се установява началният момент на обективна трайна неспособност на длъжника да погасява своите краткосрочни/текущи задължения с краткотрайните си активи, като спирането на плащанията към отделен кредитор, съответно датата на последното извършено плащане към кредитор сами по себе си, без изследване на причините за тях, не е достатъчна база за определяне икономическото състояние на длъжника (така решение № 33/07.09.2010г. по т. д. № 915/2009 г. на ВКС, решение № 115/25.06.2010г. по т. д. № 169/2010 г. на ВКС, решение № 90/20.07.2012 г. по т. д. № 983/2011 г. на ВКС, решение № 202/10.01.2014г. по т. д. № 1453/2013 г. на ВКС, решение № 9/10.04.2019 г. по т. д. № 2099/2018 г. на ВКС.).

По аргумент от чл.608, ал.3 ТЗ, фактът на спиране на плащанията към отделен кредитор или към няколко кредитори е от значение за началната дата на неплатежоспособност, но само ако неплащането се дължи на трайно изразена липса на ликвидни краткотрайни активи, достатъчни за покриване на краткосрочните/текущите задължения към всички кредитори по чл.608 ТЗ.

При наличните данни съдът приема, че към 31.12.2012г. „И.О.“ ЕООД е било

поставено в зависимост от кредиторите си, която продължава и към датата на устните състезания в настоящото производство. От събраните от делото доказателства и при отчитане на неплатените вземания на молителя, чиято молба съдът приема за основателна, се установява, че най-старото изискуемо задължение на ответното дружество е към молителя с падеж април 2012 година, като вече към края на 2012 година, съобразявайки изводите на вещото лице, дружеството е в необратимо тежко финансово състояние и в трайната невъзможност да погасява текущите си задължения с текущи активи. Ето защо, за начална дата на неплатежоспособността на ответника съдът приема горепосочената дата 31.12.2012 година.

Предвид изложеното и факта, че длъжникът е търговско дружество в производство по ликвидация и молбата за откриване на производство по несъстоятелност е подадена след прекратяване на дейността му и откриване на производство по ликвидация, съгласно чл.272а, ал.1 ТЗ производството по несъстоятелност следва да бъде открито при хипотезата на чл. 630, ал.2 ТЗ със съответните последиците по чл.711 ТЗ, с начална дата 31.12.2012 г. на неплатежоспособността на длъжника, да бъде назначен временен синдик, да се определи датата на първото събрание на кредиторите.

Съгласно чл. 272а, ал. 1 от ТЗ от датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност производството по ликвидация на дружество в ликвидация се спира. При влизане в сила на настоящото решение производството по ликвидация се счита прекратено *ex lege*.

За временен синдик на дружеството следва да бъде назначен Р.П.Т., с адрес: гр. София, ул. ****, офис 6, вписана в Списъка на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производствата по несъстоятелност по ТЗ, утвърден от министъра на правосъдието и обнародван в ДВ, който да бъде уведомен, че следва към датата на встъпване в длъжност да представи декларация-съгласие по чл. 656, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ. Като взема предвид прогнозния обем работа, свързана с правомощията на временния синдик по ТЗ, съдът намира, че на временния синдик следва да бъде определено месечно възнаграждение в размер на 1000 лева, считано от датата на встъпването му в изпълнение на задълженията до настъпване на законна причина за изменение на размера на възнаграждението.

При насрочване на първото събрание на кредиторите съдът следва да се съобрази необходимото време за представяне от длъжника на документите по чл. 640 ТЗ, както и да се даде възможност на временния синдик да изготви и представи документите по чл. 668 ТЗ. Поради това, съдът намира, че следва да насрочи Първото събрание на кредиторите на 23.02.2023 година от 16,30 часа, което ще се проведе в Съдебната палата на Софийски градски съд, гр. София, бул.“Витоша” № 2, в залата за провеждане на съдебните заседания на VI-19 състав, Търговско отделение, с дневен ред по чл. 672, ал. 1 ТЗ.

С протоколно определение от 09.11.2022 година съдът е дал възможност на молителя и на кредиторите на търговеца в 14-дневен срок от вписване на определението в книгата по чл. 634в ТЗ да привнесат разноски по сметка на СГС в размер на 4000 лева, които да обезпечат развитието на производството, като това процесуално задължение е изпълнено от молителя.

По разноските

С оглед изхода на спора право на разноски има молителят, който своевременно заявява претенция за тяхното присъждане. От негова страна са извършени разноски в размер на 650, 00 лева за депозит на вещото лице, претендират се и 450 лева за юрисконсултско възнаграждение. В случая молителят е освободен от задължението да внесе държавна такса за производството, затова същата следва да се събере от масата на несъстоятелността.

Воден от горното и на основание чл.630 от ТЗ, във вр. с чл.272а, ал.1ТЗ съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА НЕПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТТА на „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, със седалище: гр. София, район „Подуяне“, ж.к. „****“.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността - 31.12.2012 г.

ОТКРИВА ПРОИЗВОДСТВО ПО НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ по отношение на „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, със седалище: гр. София, район „Подуяне“, ж.к. „****“.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, на основание чл.272, ал.1, изр.3 ТЗ, вр. с чл.630, ал.2 ТЗ.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на длъжника „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, със седалище: гр. София, район „Подуяне“, ж.к. „****“.

ПРЕКРАТЯВА правомощията на органите на „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, със седалище: гр. София, район „Подуяне“, ж.к. „****“.

ЛИШАВА „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, със седалище: гр. София, район „Подуяне“, ж.к. „****“ от правото да управлява и да се разпорежда с имуществото, включено в масата на несъстоятелността.

ПОСТАНОВЯВА, на основание чл.272а, ал.1, изр.1 ТЗ, че считано от датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност на дружеството – 26.01.2023 година, ПРОИЗВОДСТВОТО ПО ЛИКВИДАЦИЯ на „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, със седалище: гр. София, район „Подуяне“, ж.к. ****, СЕ СПИРА.

НАЗНАЧАВА ВРЕМЕНЕН СИНДИК на „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, със седалище: гр. София, район „Подуяне“, ж.к. „****“, Р.П.Т., с адрес: гр. София, ул. ****, офис 6, с възнаграждение в размер на 1000 лева месечно.

ОПРЕДЕЛЯ едноседмичен срок от съобщението за встъпване в длъжност на назначения временен синдик, като му указва в посочения срок да представи нотариално заверена декларация по чл. 656, ал. 2 ТЗ и съгласието си да изпълнява тези функции, както и доказателства за застраховка.

СВИКВА ПЪРВО СЪБРАНИЕ НА КРЕДИТОРИТЕ на „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, на **23.02.2023 година от 16,30 часа**, в сградата на Съдебната палата на адрес: гр.София, бул. „Витоша“ 2, в залата, определена за заседанията на VI-19 състав на Търговско отделение на Софийски градски съд, при дневен ред по чл.672, ал.1 ТЗ : 1) изслушване на доклад на временния синдик; 2) избор на постоянен синдик; 3) определяне размер на текущо възнаграждение на синдика; 4) избор на комитет на кредиторите.

Да се призват страните и кредиторите с покана публикувана по партидата на ответното дружество в ТРРЮЛНЦ при АВ.

ОСЪЖДА „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, със седалище: гр. София, район „Подуяне“, ж.к. „****“ да заплати по бюджетната сметка на Софийски градски съд дължимата държавна такса в размер на 250 лева.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК „И.О.“ ЕООД /в ликвидация/, ЕИК ****, със седалище: гр. София, район „Подуяне“, ж.к. „****“, да заплати на Национална агенция за приходите, гр. София сумата в размер на 1100 лева, представляваща направените разноски по делото.

Решението подлежи на незабавно изпълнение на основание чл. 634 ТЗ.

Решението подлежи на **незабавно** вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването му пред Апелативен съд - София.

Препис от решението да се изпрати незабавно на Агенцията по вписванията за вписване в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Решението да се съобщи на назначения временен синдик.

Съдия при Софийски градски съд: _____